

11. nedjelja kroz godinu C

Čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. (Gal 2,16)

Prvo čitanje

2. o Samuelu 12,7-10.13

U one dane: Natan reče Davidu: "Ovo govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Saulove ruke. Predao sam ti kuću tvoga gospodara i tebi u krilo žene tvoga gospodara; dao sam ti dom Izraelov i dom Judin. I je li to premalo, još ću ti dodati. Zašto si prezreo Gospodina i učinio što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo sebi za ženu. Ubio si ga mačem Amonaca. Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma; ta prezreo si me i uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.' "

Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Gospodina." A Natan odvrati Davidu: "Gospodin ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti."

Drugo čitanje

Galaćanima 2,16.19-21

Braćo i sestre! Znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerovavimo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati. Ta po Zakonu ja Zakonu umrijev da Bogu živim. S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene. Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

Evandjelje

Luka 7,36-50

U ono vrijeme: Neki farizej zamoli Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade

odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kada to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: "Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica!" A Isus, da mu odgovori, reče: "Šimune, imam ti nešto reći." A on će: "Učitelju, reci!" A on: "Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" Šimun odgovori: "Predmnijevam, onaj kojemu je više optustio." Reče mu Isus: "Pravo si prosudio." I okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaje mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi." A ženi reče: "Oprošteni su ti grijesi." Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: "Tko je ovaj da i grijeha oprašta?" A on reče ženi: "Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!"

Za razmišljanje

Kao vjernike, nijedan nas svjetski zakon ne može pokolebati u sigurnosti: Bog ljudima uvijek ostaje vjeran, bez obzira koliko je čovjek grešan. Pozivanje na zakon je više prijatna, nego pomoć za osobni odnos između Boga i čovjeka. U prvom čitanju David se nije ogriješio o zakon. No ipak je kriv, i to ne pred zakonom, nego pred Bogom, jer je povrijedio nepisani zakon ljudskosti i kao predstavnik Božji oblatio ime Božje. Usprkos toga Bog je spreman oprostiti mu, jer David priznaje svoju pogrešku. Praštanje s Božje strane znači: tvoj čin ne smije dalje opterećivati naš odnos; ja ti i dalje poklanjam život koji ćeš sve dublje iskusiti, jer si se pokazao spremnim dalje ići sa mnom; neću dopustiti da padneš! Štetne posljedice svakog zlog djela, doduše, ostaju, i ljudi ih moraju podnositi, iako ne igraju više nikakvu ulogu u daljnjoj povijesti između Boga i čovjeka – ožiljci ostaju. I u Evanđelju se vidi bezgranična i spasiteljska ljubav Božja. Grešnica je u svojoj prošlosti prekoračila granice zakona i tako se isključila iz kruga pobožnika. Isus joj ne pripisuje nikakav zakon da bi joj oprostio, a ipak briše njezinu prošlost i daruje joj budućnost. Isus priznaje farizejsku pravednost u njezinim granicama, ali njegova opraštajuća ljubav je bezgranična. Ako "Krist živi u nama" (drugo čitanje) onda i mi možemo smoći snage za praštanje. Praštanje znači, odlučiti se zajedno s Isusom za život, a protiv smrti, za budućnost protiv prošlosti, za bezgraničnost protiv uskoće zakona. Ako si mi međusobno bezgranično opraštamo, onda svatko od nas može svoj život obnoviti i uskrsnuti.

11. nedjelja kroz godinu C

Čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. (Gal 2,16)

Prvo čitanje

2. o Samuelu 12,7-10.13

U one dane: Natan reče Davidu: "Ovo govori Gospodin, Bog Izraelov: 'Ja sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Saulove ruke. Predao sam ti kuću tvoga gospodara i tebi u krilo žene tvoga gospodara; dao sam ti dom Izraelov i dom Judin. I je li to premalo, još ću ti dodati. Zašto si prezreo Gospodina i učinio što je zlo u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo sebi za ženu. Ubio si ga mačem Amonaca. Zato se neće nikada više okrenuti mač od tvoga doma; tä prezreo si me i uzeo ženu Urije Hetita da ti bude žena.' "

Tada David reče Natanu: "Sagriješio sam protiv Gospodina." A Natan odvrati Davidu: "Gospodin ti oprašta tvoj grijeh: nećeš umrijeti."

Drugo čitanje

Galaćanima 2,16.19-21

Braćo i sestre! Znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerovismo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati. Ta po Zakonu ja Zakonu umrijet da Bogu živim. S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene. Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

Evandjelje

Luka 7,36 – 8,3

U ono vrijeme: Neki farizej zamoli Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću.

Kada to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: "Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica!" A Isus, da mu odgovori, reče: "Šimune, imam ti nešto reći." A on će: "Učitelju, reci!" A on: "Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" Šimun odgovori: "Predmnijevam, onaj kojemu je više optustio." Reče mu Isus: "Pravo si prosudio." I okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi." A ženi reče: "Oprošteni su ti grijesi." Sustolnici počeli nato među sobom govoriti: "Tko je ovaj da i grijeha oprašta?" A on reče ženi: "Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!" Zatim Isus zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim dvanaestorica i neke žene koje bijahu izliječene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam đavola; zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su im posluživale od svojih dobara.

Za razmišljanje

Kao vjernike, nijedan nas svjetski zakon ne može pokolebati u sigurnosti: Bog ljudima uvijek ostaje vjeran, bez obzira koliko je čovjek grešan. Pozivanje na zakon je više prijatna, nego pomoć za osobni odnos između Boga i čovjeka. U prvom čitanju David se nije ogriješio o zakon. No ipak je kriv, i to ne pred zakonom, nego pred Bogom, jer je povrijedio nepisani zakon ljudskosti i kao predstavnik Božji oblatio ime Božje. Usprkos toga Bog je spreman oprostiti mu, jer David priznaje svoju pogrešku. Praštanje s Božje strane znači: tvoj čin ne smije dalje opterećivati naš odnos; ja ti i dalje poklanjam život koji ćeš sve dublje iskusiti, jer si se pokazao spremnim dalje ići sa mnom; neću dopustiti da padneš! Štetne posljedice svakog zlog djela, doduše, ostaju, i ljudi ih moraju podnositi, iako ne igraju više nikakvu ulogu u daljnjoj povijesti između Boga i čovjeka – ožiljci ostaju. I u Evanđelju se vidi bezgranična i spasiteljska ljubav Božja. Grešnica je u svojoj prošlosti prekoračila granice zakona i tako se isključila iz kruga pobožnika. Isus joj ne pripisuje nikakav zakon da bi joj oprostio, a ipak briše njezinu prošlost i daruje joj budućnost. Isus priznaje farizejsku pravednost u njezinim granicama, ali njegova opraštajuća ljubav je bezgranična. Ako "Krist živi u nama" (drugo čitanje) onda i mi možemo smoći snage za praštanje. Praštanje znači, odlučiti se zajedno s Isusom za život, a protiv smrti, za budućnost protiv prošlosti, za bezgraničnost protiv uskoće zakona. Ako si mi međusobno bezgranično opraštamo, onda svatko od nas može svoj život obnoviti i uskrsnuti.